

idet man forlader Ratebeskatningen, udsætter man sig paa den ene Side for, at man ikke kan gaa saa højt op med Progressionen, som man i og for sig bør, og paa den anden Side udsætter man sig for, hvis Socialdemokraterne gennemføre deres Lyst til at sætte Etager paa, hvad de sikkert en Gang gøre, at komme til en rent monstrøs Beskatning. Under disse Forhold hævder jeg, at det, at man har forladt Ratebeskatningen, er en afgjort Fejl, og jeg maa have Lov til at udtale min Glæde over, at mine ærede Meningsfæller i Landstinget have fastholdt Ratebeskatningens Princip, og jeg maa beklage, at den ærede Regering og de ikke mindre ærede frikonservative i det andet Ting have forladt dette Princip, som afdøde Vilhelm Lassen havde gennemført.

En anden Ting er Progressionens Størrelse. Der vil jeg tilstaa, at det er lykkedes Landstinget med virkelig sjældent Held særlig at lægge Progressionen paa Middelstandens Formuer, paa Middelstandens Arvelodder i By og paa Land, for Landets Vedkommende endda saaledes, at det højtærede Reformparti har været med til at gennemføre en Arvebeskatning, saaledes at man skulde tro, at den danske Bondestand gennemgaaende var i Stand til at efterlade hver af sine Sønner ca. 100,000 Kr., idet de Herrer have lagt det saaledes i Loven, at man skulde tro, at den var skreven for den Slags Arvinger. Nu tror jeg ikke, det passer endnu, at Gaardmændene ere i Stand til at efterlade deres Sønner 100,000 Kr., men man faar uvilkaarlig det Indtryk ved at se det Forslag, de Herrer have stemt for i det andet Ting. Jeg skal sammenligne Raterne i Vilhelm Lassens Forslag med det foreliggende Forslags. Ved en Arv paa 5,000 Kr. kommer baade Landstingets og Regeringens Forslag til en Arveafgift paa 90 Kr. Ved en Arv paa 10,000 Kr. er Afgiften efter Regeringens Forslag 240 Kr., medens den efter Landstingets Forslag er nedsat med 40 Kr. Komme vi til en Arv paa 60,000 Kr., har Regeringsforslaget 2,140 Kr., men Landstingets Forslag 1,560 Kr. Gaa vi op til en Arvelod paa 100,000 Kr. — og da de Samfundsklasser, som kunne efterlade en Arv paa 100,000 Kr. til hver af deres Børn, neppe have mere end 3 Børn gennemsnitlig, vil det altsaa sige, at vedkommende Arvelader efterlader sig 300,000 Kr. —, vil efter Regeringens Forslag disse Arvelodder blive beskattede med 4,140 Kr.; efter Landstingets Forslag med 2,750 Kr. Og naa vi op til Arve-

lodder paa 220,000 Kr., ville de efter Regeringens Forslag komme til at betale 11,140 Kr., men efter det af Landstinget vedtagne Forslag 6,600 Kr. eller næsten kun Halvdelen. Der eksisterer jo ogsaa Arvelodder paa over 600,000 Kr. — i Fjor faldt der, tror jeg, 3 eller 4 saadanne —, og de skulde efter Regeringens Forslag betale 34,000 Kr., efter Landstingets Forslag 18,000 Kr. Med andre Ord, man beholder Progressionsprincippet meget haardt paa de smaa Formuer i By og paa Land, men saa snart man kommer op til de meget store Formuer, bliver man pludselig bange for den Progression, som man anser for all right, saa længe det kun gælder Middelstandsformuerne, og saa viger man tilbage og gaar fra den. Dette kan jeg ikke undlade at beklage.

Vender jeg mig dernæst til Arv i andet Led, det vil sige til Broderbørn og Søsterbørn, maa jeg sige, at naar en Mand ikke har Børn, saa have efter Naturens Orden hans Brodersøn og Søstersøn en moralsk Ret til at arve ham. I saa Tilfælde skal f. Eks. en Arvelod paa 10,000 Kr. betale 5 pCt. Atter her er der et Misforhold mellem store og smaa Formuer. Efter min Mening kunde man i Virkeligheden her naa noget bedre, hvis man vilde tage Skala A for Arvinger i første Arveklasse og saa sige, at Skala B skal ikke begynde med 4 pCt. og stige til 6 pCt., men skal være det dobbelte af første Arveklasse. Saa bliver der f. Eks. en noget mindre Arveafgift paa en Arv paa 2,000 Kr., hvor $4\frac{1}{4}$ pCt. er et temmelig haardt Pulver, og til Gengæld noget mere for større Arvelodder. Jeg vil derfor tillade mig at haabe, at det høje Ting vil ændre dette Lovforslag noget, saaledes at man dels vender tilbage til det af Vilhelm Lassen foreslaaede Rateskattens Princip og dernæst mindst tager det af min ærede Partifælle i Landstinget, Proprietær Piper, stillede Forslag, helst med en Etage til, saaledes at vi naa til, at der betaales 6 pCt. af den Del af Arven, der er over 120,000 Kr.

N. C. Christensen: Det Forslag, vi her behandle, er jo et Led i de store Skattelove, som vi have haft til Behandling i indeværende Samling. Da Loven om Arveafgift var til Behandling hernede i Tinget sidst, stillede mine Partifæller og jeg Ændringsforslag om at gaa videre med den stigende Skala paa de store Formuer. Det vandt ingen Tilslutning her i Tinget, og det har nu vist sig, at man oppe i det høje Landsting har ment, at